

JAUNĀS DERĪBAS SVĒTNĪCA

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

2Moz 25:8; Jes 53:4–12; Ebr 10:4; Ebr 9:14; Ebr 8:1–6; 1Tim 2:5, 6.

ATMIŅAS PANTS:

“Un tādēļ Viņš ir Jaunās Derības starpnieks, lai, pēc tam kad Viņš nāvē sagādājis atpestīšanu no pirmās derības laikā izdarītajiem pārkāpumiem, aicinātie saņemtu apsolīto mūžības mantojumu.” (Ebr 9:15)

Piķa melnās debesis bezmēness naktī apņēma Frenku, kad viņš gāja par tukšajām pilsētas ielām. Pēc kāda brīža viņš aiz sevis izdzirdēja soļus. Kāds tumsā viņam sekoja. Tas viņu panāca un teica: “Frenks, izdevējs?”

“Jā, es tas esmu. Bet kā Jūs zinājāt?”

“Nu,” svešinieks atbildēja, “es Jūs nepazīstu. Bet ļoti labi pazīstu Jūsu brāli, un pat tumsā Jūsu manieres, gaita, stāja atgādināja man viņu, tāpēc es pieņēmu, ka Jūs esat viņa brālis, jo viņš man bija stāstījis par Jums.”

Šis stāsts atklāj spēcīgu patiesību par israēliešu svētnīcas kalpošanu. Kā saka Bībele, tā bija ēna, modelis, atdarinājums reālajam. Tomēr ēnās un tēlos bija atklāts pietiekami, lai skaidri pavēstītu un atklātu patiesības, uz ko tas viss norādīja – uz Kristus nāvi un augstpriesterīgo kalpošanu Debesu svētnīcā.

Nedēļas kopskats: Kāpēc Dievs gribēja, lai israēlieši ceļ svētnīcu? Ko svētnīca mums māca par Kristu kā par mūsu Aizstāvi? Ko Jēzus dara Debesīs kā mūsu Pārstāvis?

Iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 12. jūnijā.

Attiecības

“Un Es uzcelšu Savu mājokli jūsu vidū, un Mana dvēsele jūs neniecinās. Un Es staigāšu jūsu vidū un būšu jums par Dievu, un jūs būsit Man par tautu.” (3Moz 26:11, 12)

Vienam šobrīd vajadzētu būt skaidram: gan vecajā, gan jaunajā derībā Kungs meklē tuvas, mīlošas attiecības ar Savu tautu. Būtībā derības palīdz veidot attiecību likumus jeb noteikumus.

Attiecības derībai ir izšķirošas, lai arī kāds būtu laiks vai konteksts. Tomēr, lai attiecības varētu pastāvēt, ir jābūt mijiedarbībai, komunikācijai un kontaktam, īpaši grēcīgiem, nepilnīgiem, šaubīgiem cilvēkiem. Kungs, protams, to zinot, uzņēmas iniciatīvu, lai būtu drošs, ka Viņš mums var atklāties tādā veidā, lai mēs savas kritušās cilvēces robežās varētu ar Viņu jēgpilnā veidā savienoties.

Izlasī 2Moz 25:8 – Kunga pavēli Israēlam būvēt svētnīcu. Kādu iemeslu Kungs nosauc, kāpēc Viņš vēlas, lai viņi to dara? _____

Atbilde uz šo jautājumu rada nākamo jautājumu “kāpēc”. Kāpēc Kungs grib mājot Savas tautas vidū?

Iespējams, ka patiesību var atrast abos šodienas pētījuma pantos. Ievērojiet, Kungs “mājos” viņu vidū. Pēc tam Viņš saka, ka tos “neniecinās”. Tad viņš saka, ka Viņš “staigās” viņu vidū un būs viņu Dievs, un viņi būs Viņa tauta (3Moz 26:11, 12). Padomā par šajos pantos atrodamajiem elementiem. Atkal ļoti skaidri izgaismojas attiecību aspekts.

Atvēli dažas minūtes, lai izpētītu 3Moz 26:11, 12 un 2Moz 25:8. Uzraksti, kā dažādi elementi iederas uzskatā, ka Kungs meklē attiecības ar Saviem ļaudīm? _____

Pievērs īpašu uzmanību frāzei, kur Kungs saka: “Mana dvēsele jūs neniecinās.” Kas tāds ir pašā svētnīcā, lai Kungs varētu pieņemt grēcīgo cilvēku, un kāpēc tas ir tik svarīgi derības veidošanas procesā? _____

Grēks, upuris un pieņemšana

(Ebr 9:22)

Dievišķi ieceltais veids, kā Vecās Derības grēciniekiem atbrīvoties no grēka un vainas, bija ar dzīvnieku upuru starpniecību. Israēliešu upuri sīkāk aprakstīti 3Moz 1.–7. nod. Rūpīga uzmanība tika pievērsta tam, kā jāizmanto asinis pie dažāda veida upuriem. Patiešām, asins loma upurēšanas rituālos ir viena no vienojošajām iezīmēm israēliešu upurēšanā.

Cilvēks, kas bija grēkojis (un tādā veidā lauzis derības attiecības un likumu, kas to regulēja), varēja tikt atjaunots pilnā sadraudzībā ar Dievu un cilvēci, kā aizvietojumā piesot dzīvnieku upuri. Upuri kopā ar rituālu bija Dieva iecelts instruments, kā panākt attīrīšanu no grēka un vainas. Individuālais grēks un vaina tika pārnesta uz svētnīcu, izšļakstot asinis, un tādējādi tika atjaunota sadraudzība un pilnīgas derības attiecības starp nožēlojošo grēcinieku un personīgo Dievu, kas ir glābjošs Kungs.

Kā augstāk minētās domas palīdz jums saprast vakardienas tēmas noslēguma jautājumu? _____

Kāda pravietiska nozīme bija dzīvnieku upuriem? (Jes 53:4–12; Ebr 10:4) _____

Vecās Derības dzīvnieku upuri bija dievišķi iecelti līdzekļi, lai atbrīvotu grēcinieku no grēka un vainas. Tie izmainīja grēcinieka statusu no vainīgā un nāvi pelnījušā uz piedošanas un atjaunotas derības attiecībām. Bet tam bija arī tāda nozīme, kas dzīvnieku upurus padarīja par pravietiskiem pēc savas būtības. Nevien dzīvnieks galu galā nebija pilnīgs aizvietotājs, lai izpirktu cilvēces grēku un vainu. Vēstules ebrejiem autors apliecina: “Jo vēršu un āžu asinīm nav varas atņemt grēkus.” (Ebr 10:4) Tādējādi dzīvnieka upuris bija domāts, lai rādītu uz nākotni, uz gaidāmo dievišķi cilvēcīgo Dieva Kalpu, kas mirst aizvietojošā nāvē par pasaules grēkiem. Pateicoties tam, grēciniekam var tikt piedots un Kungs viņu var pieņemt, kas veido pamatu, lai tiktu nodibinātas derības attiecības.

Iedomājies sevi kāda vietā, kas dzīvoja Vecās Derības laikos, kad svētnīcā tika upurēti dzīvnieki. Atceroties arī, cik svarīgi viņu ekonomikā, kultūrā un visā dzīvesveidā bija mājlopi, kādas mācības par grēka algu šiem upuriem vajadzēja viņiem mācīt? _____

Aizvietotājs

“Kas pats Sevi ir nodevis par mūsu grēkiem, lai mūs izglābtu no šīs tagadējās ļaunās pasaules pēc Dieva, mūsu Tēva, prāta.” (Gal 1:4)

Nav šaubu, ka viena no galvenajām tēmām (ja ne pati galvenā) Jaunajā Derībā ir tā, ka Jēzus Kristus nomira kā upuris par pasaules grēkiem. Šī patiesība ir pamats visam glābšanas plānam. Jebkura teoloģija, kas noliedz Kristus salīdzinošās asinis, noliedz kristietības sirdi un dvēseli. Krusts bez asinīm nevar nevienu izglābt.

Pārdomājiet šodienas Bībeles pantu un tad atbildiet uz šiem jautājumiem: vai Jēzus labprātīgi izvēlējās mirt? Par ko Viņš mira? Ko vajadzēja paveikt Viņa nāvei? _____

Aizvietošana ir atslēga uz visu glābšanas plānu. Savu grēku dēļ mēs esam pelnījuši mirt. Kristus Savā mīlestībā “atdeva Sevi par mūsu grēkiem” (Gal 1:4). Viņš mira nāvē, ko bijām pelnījuši mēs. Kristus kā Aizvietotāja nāve par grēciniekiem ir lielā patiesība, no kuras sākas visas citas patiesības. Mūsu cerība uz atjaunošanu, brīvību, piedošanu, mūžīgo dzīvību paradīzē balstās uz darbu, ko paveica Jēzus, atdodot Sevi par mūsu grēkiem. Bez tā mūsu ticība būtu bezjēdzīga – tikpat veismīgi būtu balstīt savu cerību uz zivs statuju. Glābšana nāk tikai caur asinīm – Kristus asinīm.

Izlasī šos pantus: Mt 26:28, Ef 2:13, Ebr 9:14, 1Pēt 1:19. Ko tie mums stāsta par asinīm? Kāda loma asinīm ir glābšanas plānā? _____

“Tā nav Dieva griba, ka tev vajadzētu būt mazdūšīgam un mocīt savu dvēseli bailēs, ka Dievs tevi nepieņems, jo tu esi grēcīgs un nevērtīgs. [...] Tu vari teikt: ‘Es zinu, es esmu grēcinieks, un tas ir iemesls, kāpēc man ir vajadzīgs Glābējs. [...] Man nav nekāda nopelna vai labuma, ar kuru es varētu pieprasīt glābšanu, bet es pienesu Dieva priekšā nevainīgā Dieva Jēra visu salīdzinošās asinis. Tas ir mans vienīgais pamatojums.’” (Elena Vaita “The Faith I Live By”, 100. lpp.)

Pārdomājiet augstāk minēto Elenas Vaitas citātu. Pārrakstiet to saviem vārdiem. Padariet to personīgu. Ielieciet tajā savas bailes un sāpes un tad uzrakstiet, ko jums dod tur ietvertie apsolījumi. Kāda jums ir cerība, pateicoties jaunās derības asinīm? _____

Jaunās derības Augstais Priesteris

Zemes svētnīcā, kur Dievs izvēlējās mājot Savas tautas vidū, uzmanības centrā bija dzīvnieku upuri. Tomēr kalpošana nebeidzās ar šo radījumu nāvi. Kad pats upuris bija nogalināts, priesteris svētnīcā kalpoja ar dzīvnieka asinīm grēcinieku labā.

Visa šī kalpošana tomēr bija tikai ēna, simbols tam, ko Kristus gatavojās darīt pasaules labā. Kā simboli (svētnīcas kalpošana) nebeidzās tikai ar dzīvnieku nāvi, tieši tāpat Kristus darbs mūsu labā nebeidzas ar Viņa nāvi pie krusta.

Šodien izpēti Ebr 8:1–6. Lūdz, lasot šos pantus. Lūdz Kungu, lai Viņš palīdz tev saprast, kas šeit ir pateikts un kāpēc mums to ir svarīgi zināt. Pēc tam, kad tu to esi izdarījis, uzraksti saviem vārdiem, kāda ir Kunga vēsts mums šajos pantos. Jautā sev arī, kā šie panti palīdz mums saprast jauno derību! _____

Kā vecajā derībā bija zemes svētnīca, priesterība un kalpošana, tāpat arī jaunajā derībā ir Debesu svētnīca, Debesu priesterība un Debesu kalpošana. Kas vecajā derībā bija tikai simboli, salīdzinājumi un ēna (Ebr 8:5), tas jaunajā derībā kļuva par realitāti.

Neapzinīga dzīvnieka kā aizvietotāja vietā mums ir bezgrēcīgs Jēzus. Dzīvnieku asiņu vietā mums ir Kristus asinis. Cilvēku taisītas svētnīcas vietā mums ir “svētnīcas un īstās telts kalpotājs, ko uzcēlis Tas Kungs, ne cilvēks” (Ebr 8:2). Un grēcīga, kļūdaina cilvēcīga priestera vietā mums ir Jēzus kā Augstais Priesteris, kas kalpo mūsu labā. Paturot to visu prātā, pārdomājiet Pāvila vārdus: “Kā mēs izbēgsim, tik dārgu pestīšanu nicinādami?” (Ebr 2:3)

Pārdomājiet arī šo: Jēzus dzīvoja bezgrēcīgu dzīvi mūsu labā, nomira mūsu labā un tagad ir Debesīs, kalpojot svētnīcā mūsu labā. Tas viss tika darīts, lai izglābtu tevi no šausmīgām, neatgriezeniskām grēka sekām. Ieplāno tuvākajā laikā parunāt ar kādu par šo brīnišķīgo ziņu – ar kādu, kam, pēc tavām domām, vajadzētu to dzirdēt. Padomā iepriekš, ko tu runāsi, balstoties uz šodienas pētījumu. _____

Debesu kalpošana (Ebr 9:24)

Izpēti Ebr 9:24, īpaši attiecīgajā kontekstā, paskaidrojot Kristus kalpošanu Debesīs pēc Viņa upura nāves mūsu labā. Lai gan ir daudz, ko teikt, mēs pievērsīsimies tikai vienai domai, frāzei beigās, kurā teikts, ka Kristus nāk Dieva klātbūtnē mūsu labā.

Padomā, ko tas nozīmē. Mēs esam grēcīgi, krituši cilvēki. Ja mēs to šobrīd piedzīvotu, Dieva godības spožums mūs aprītu. Lai arī cik slikti mēs esam bijuši vai cik rupji pārkāpuši Dieva svēto likumu, mums ir Kāds, kas nāk Dieva klātbūtnē mūsu labā. Mums ir pārstāvis, kas stāv Tēva priekšā mūsu labā. Padomā, cik mīlošs, piedodošs un pieņemošs Kristus bija, dzīvojot uz zemes. Šī pati Persona nu ir mūsu Starpnieks Debesīs?

Šī ir labās vēsts otra daļa. Jēzus ne tikai samaksāja sodu par mūsu grēkiem, pienesot tos Savā miesā pie krusta (1Pēt 2:24), bet šobrīd stāv Dieva priekšā kā Starpnieks starp Debesīm un zemi, starp cilvēci un Dievišķo.

Tam ir liela nozīme. Kā Dievs un Cilvēks (kā bezgrēcīgs, pilnīgs Cilvēks) Jēzus ir vienīgais, kas var uzcelt tiltu starp cilvēci un Dievu pāri bezdibenim, ko ir radījis grēks. Galvenais, kas ir jāatceras, ir tas, ka mums ir Cilvēks, cilvēcīga Būtne, kas pazīst visus mūsu pārbau-dījumus, sāpes un kārdināšanas (Ebr 4:14, 15), pārstāvot mūs Tēva priekšā.

“Jo ir viens Dievs, kā arī viens starpnieks starp Dievu un cilvēkiem – cilvēks Kristus Jēzus, kas Sevi pašu ir nodevis par atpirkuma maksu par visiem, par liecību savā laikā.”

(1Tim 2:5, 6) Kādas divas lomas šis pants piešķir Jēzum, un kā šīs lomas tika atklātas zemes svētnīcas kalpošanā? _____

Labā vēsts par jauno derību ir tā, ka tagad, pateicoties Jēzum, nožēlojošam grēcī-niekam ir Kāds, kas pārstāv Viņu Debesīs Tēva priekšā, Kāds, kas viņiem ir nopelnījis to, ko viņi nekad paši nebūtu varējuši nopelnīt, – pilnīgo, vienīgo taisnību, ar kuru mēs varam pastāvēt Dieva priekšā. Jēzus ar šo pilnīgo taisnību, kas Viņa dzīvē īstenota caur ciešanām (Ebr 2:10), stāv Dieva priekšā, pieprasot mums grēku piedošanu un spēku uzvarēt grēku, jo bez tā mums nebūtu cerības ne tagad un, pavisam noteikti, ne tiesas dienā.

Lūdziet un pārdomājiet domu par cilvēcīgu būtne, Kādu, kas ir piedzīvojis grēka kārdinā-šanu un kas tagad stāv Dieva priekšā Debesīs. Ko tas nozīmē tev personīgi? Kādu cerību un iedrošinājumu tas dod? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

“Augstākajam eņģelim Debesīs nebija tādas varas, lai samaksātu izpirkuma maksu pat par vienu bojā ejošo dvēseli. Ķerubiem un seraviem ir tikai tā godība, ko tiem ir piešķīris Radītājs kā Viņa radījumiem, bet cilvēka un Dieva samierināšana varēja notikt tikai ar tāda starpnieka palīdzību, kas ir līdzvērtīgs Dievam, kam ir dievišķas īpašības un kas ir atzīts par cienīgu stāties bezgalīgā Dieva priekšā cilvēka labā, kā arī atklāt Dievu kritušajai pasaulei. Cilvēka aizvietotājam un drošībai bija jābūt kādam ar cilvēka dabu, kas savienots ar cilvēces ģimeni, ko viņam vajadzēja pārstāvēt, un kā Dieva vēstniekam viņam vajadzēja būt dievišķās dabas līdzdalībniekam, būt savienībā ar Bezgalīgo, lai atklātu Dievu pasaulei un būtu par starpnieku starp Dievu un cilvēku.” (Elena Vaita “Izmeklētas vēstis” 1. sēj., 257. lpp.)

“Tālāk Jēzus turpināja: Kā jūs Mani apliecināsiet cilvēku priekšā, tā Es jūs apliecināšu Dieva un svēto eņģeļu priekšā. Jums jāklūst par Maniem lieciniekiem virs zemes, par kanāliem, pa kuriem Mana žēlastība var plūst par svētību pasaulei. Es gribu būt jūsu pārstāvis Debesīs. Tēvs neuzlūkos jūsu kļūdaino raksturu, bet skatīs jūs ietērptus Manā pilnībā. Es esmu Starpnieks, caur kuru Debesu svētības nonāks pie jums. Tāpēc ikviens, kas Mani apliecinās un piedalīsies Manā Upurī pazudušo glābšanai, tiks atzīts par cienīgu atpestīto godībai un priekam.” (Elena Vaita “Laikmetu ilgas”, 357. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Izlasi Rm 5:2, Ef 2:18 un Ef 3:12. Kas šajos pantos ir pateikts, kas palīdz mums saprast mūsu pieeju pie Tēva caur Jēzu?

2. Izlasi otro Elenas Vaitas citātu šodienas pētījumā. Pievērs uzmanību tam, kā viņa paskaidro starpnieka lomu. Kad Tēvs raugās uz mums, Viņš neredz mūsu kļūdaino raksturu, bet tā vietā redz Kristus pilnību. Pārdomā, ko tas nozīmē, un pārrunājiet grupā.

3. Pārskatot šajā nedēļā pētīto, jautā sev, kā tu atbildētu uz jautājumu: “Nu labi, Kristus ir Debesu svētnīcā. Nu un? Ko tas man nozīmē ikdienas dzīvē praktiskā ziņā?”

KOPSAVILKUMS:

Vecās derības upuru sistēma tika aizstāta ar jaunu. Tā vietā, lai grēcīgi priesteri upurētu dzīvniekus zemes svētnīcā, tagad mums ir Jēzus, mūsu pilnīgais Upuris. Viņš pārstāv mūs Tēva priekšā Debesu svētnīcā, kas veido pamatu jaunajai derībai un tās apsoliņumiem.